

Я хочу здатись - Джерело

Написав Артемук Мирослава
Понеділок, 19 грудня 2022, 17:00

Я хочу здатись...

Я хочу здатись... Хочу зупинитись...
Я хочу зараз руки опустити...
Я так стомилась вірити й молитись...
Я так стомилась у чеканні жить...

Я так стомилась у житті боротись,
Й усе своє постійно віддавать.
Я так стомилась... Господи мій... Досить.
Я вже не можу... Сили геть нема...

Я знаю Боже, що Ти завжди чуєш,
Й тоді, коли Ти нібито мовчиш.
Ти завжди поруч, коли я сумую,
Та я стомилась. Відпочити б лиш...
Стомилась руки підняті тримати...
І Ор і Аарон давно пішли...
О, скільки Боже, буду знемагати
В своїй від болю змученій душі?

Я так стремилась всім допомагати,
Всім дарувати крихітку тепла,
Я так спішила скрізь всіх потішати,
Щоб в кожного душа знов ожила.

І зараз я стою на роздоріжжі,
З питанням в серці: «Що ж мені робить?»
А тихий голос, каже дуже ніжно:
Тобі потрібно трохи відпочити.

Ось глек води. А ось буханець хліба.
Присядь дитино й трішки відпочинь.
Й повернись до тебе твої сили,
Які втрачала у житті своїм.

Я зараз поруч. Рани Я лікую,
Яких зазнала у тяжкій бою,
І стомлену тебе Я нагодую,
І спраглу душу також напою.

Моє дитя. Всі можуть утомлятись,
Бо ця дорога зовсім нелегка,
Тут кожен може впасти й захитатись
Під натиском життєвого хреста.

Я хочу здатись - Джерело

Написав Артемук Мирослава
Понеділок, 19 грудня 2022, 17:00

Тут кожен може плакати від болю,
І знемагати на земнім шляху.
Ти пам'ятай, що Я завжди з тобою,
Й якщо впадеш – Я завжди підніму.

Коли не стане сили посміхатись,
Й забракне сили, щоб вперед іти,
Коли не стане сили, щоб піднятись,
Для себе місце сховку ти знайди.

Піди туди, так, щоб не знали люди,
Щоб навіть видно не було сліди,
А Я на тебе там чекати буду
З буханцем хліба й глечиком води.

Я твої рани ніжно залікую
І сльози всі з очей твоїх зітру.
Приходь дитя. Приходь, коли сумуеш,
Й усе, що втратиш знову поверну.

На тебе завжди, дочко, Я чекаю.
Й тобі на поміч завжди Я спішу.
Коли щоб йти, ти сили вже не маєш,
Я на руках батьківських понесу.

Стомитись на землі тут може кожен.
Не кожен може встати й знову йти.
Прийми дитя благословіння Боже.
Ти відпочинь... Та потім знову йди...
Амінь.29.11.2022р.